

ser i forhold til denne. Der er bl.a. færre fakultative afslagsgrunde (dvs. afslagsgrunde, som det anmodede land kan vælge at påberåbe sig) end efter rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre, og efter konventionen skal en nordisk arrestordre behandles og fuldbyrdes inden for kortere tidsfrister end dem, der gælder efter rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre.

Den nordiske arrestordre indebærer, at de nordiske lande i højere grad skal anerkende hinandens retsafgørelser, og samtidig begrænses som anført mulighederne for at afslå en anmodning om udlevering. I forhold til den nuværende nordiske ordning, der er en "kan-ordning", dvs. at udlevering *kan* finde sted, indebærer den nordiske udleveringskonvention, at der som udgangspunkt *skal* ske udlevering i medfør af en nordisk arrestordre. Der sker som nævnt endvidere en forenkling og effektivisering af udleveringsprocedurerne, således at en person, der har begået en lovovertrædelse, hurtigere kan udleveres til strafforfølgning eller straffuldbyrdelse i det land, hvor lovovertrædelsen er begået.

I overensstemmelse med den nordiske udleveringskonvention vil der efter lovforslaget skulle ske udlevering af danske statsborgere og udlændinge til strafforfølgning i et andet nordisk land på grundlag af en nordisk arrestordre, hvis den strafbare handling i det pågældende land kan medføre frihedsstraf mv., uanset om en tilsvarende handling ville være strafbar efter dansk ret. Derudover vil der skulle ske udlevering med henblik på straffuldbyrdelse, hvis den pågældende ved dommen er idømt frihedsstraf mv., selv om en tilsvarende handling ikke ville være strafbar efter dansk ret. I medfør af konventionens bestemmelser ophæves således kravet om dobbelt strafbarhed (dvs. kravet om, at den handling, der ønskes udlevering for, tillige er strafbar efter dansk lovgivning).

Endvidere skelnes der efter forslaget ikke mellem udlevering af danske statsborgere og udlevering af udlændinge.

Lovforslaget indeholder i overensstemmelse med den nordiske udleveringskonvention en række afslagsgrunde, hvorefter udlevering enten skal eller kan afslås. De foreslåede afslagsgrunde svarer i vidt omfang til de afslagsgrunde, der gælder i henhold til den europæiske arrestordre, men den europæiske arrestordre indeholder dog visse afslagsgrunde - f.eks. at strafansvaret for det pågældende forhold er forældet efter det an-

modede lands lovgivning - som ikke findes i den nordiske udleveringskonvention, og som derfor heller ikke er medtaget i lovforslaget.

Det foreslås, at der ved udlevering med henblik på strafforfølgning af en person, der er dansk statsborger eller har fast bopæl her i landet, kan stilles vilkår om, at den pågældende skal overføres til Danmark med henblik på fuldbyrdelse, hvis der idømmes frihedsstraf. Endvidere kan udlevering til straffuldbyrdelse afslås, hvis straffen i stedet fuldbyrdes her i landet.

Efter lovforslaget kan udlevering med visse undtagelser ikke betinges af, at den udleverede ikke må drages til ansvar for andre strafbare handlinger begået før udleveringen end den, der er sket udlevering for. Udlevering kan endvidere som udgangspunkt ikke betinges af, at den udleverede ikke må videreudleveres til et tredje nordisk land for andre strafbare handlinger begået før udleveringen end den, der er sket udlevering for.

En nordisk arrestordre skal efter lovforslaget sendes til politidirektøren på det sted, hvor den, som søges udleveret, opholder sig, og afgørelsen om, hvorvidt udlevering skal ske, træffes som udgangspunkt af politidirektøren. Kun i de tilfælde hvor der samtidig med en nordisk arrestordre foreligger en europæisk arrestordre eller en udleveringsbegæring fra en stat uden for EU, skal afgørelsen om udlevering efter forslaget træffes af justitsministeren.

Lovforslaget indeholder i henhold til den nordiske udleveringskonvention visse frister for afgørelser om udlevering mv. Sager mellem de nordiske lande vil normalt kunne behandles hurtigt under hensyn til den tillid og det tætte løbende samarbejde, der er mellem de nordiske landes myndigheder på dette område, og de foreslåede frister er væsentlig kortere end de frister, der gælder ved udlevering i henhold til en europæisk arrestordre.

Politidirektørens afgørelse om udlevering skal således efter forslaget træffes snarest og så vidt muligt inden 3 dage efter, at den, der begæres udleveret, er anholdt her i landet eller har meddelt samtykke til udleveringen.

Den gældende adgang til domstolsprøvelse af beslutningen om udlevering til et andet nordisk land foreslås opretholdt, men den 3-dages frist for fremsættelse af en anmodning om domstolsprøvelse, der efter udleveringsloven gælder både i forhold til udlevering til stater inden for og